

M. A. Castrénin seura

Jäsentiedote 1 / 2023

Ensimmäisestä udmurtinkielisestä romaanista	2
Vladimir Timin: Ihminen	4
Kansanlääkintää ja luonnonhoitoa	5
Uutuuskirja	6
Kiertonäyttelyt kiertoon	7
Yhteystiedot	8

M. A. CASTRÉNIN SEURAN VUOSIKOKOUS

Tervetuloa M. A. Castrénin seuran vuosikokoukseen, joka pidetään Rikhardinkadun kirjastossa kokoustila Turessa (Rikhardinkatu 3, 00130 Helsinki) maanantaina 17.4.2023 klo 18.00. Vuoden 2022 toimintakertomus lähetetään jäsenille kutsun mukana.

Vuosikokouksen jälkeen neuvonantaja **Jaak Prozes** (Fenno-Ugria Säätiö, Viro) esitelmöi aiheesta *Suomalais-ugrilaiset kansat Venäjällä. Uuden väestölaskennan kertomaa*. Esitelmä pidetään suomeksi.

Vuosikokous on paikka, jossa jäsenet päättävät seuran toiminnasta, tapaavat toisiaan ja seuran hallituksen jäseniä – tervetuloa vaikuttamaan, keskustelemaan ja ideoimaan!

M. A. CASTRENIN SEURAN KULTTUURIMATKA

VIROON 16.–21.6.2023 – vielä mahtuu mukaan!

M. A. Castrénin seura on järjestänyt jäsenilleen useita kulttuurimatkoja suomalais-ugrilaisten pariin, ensimmäisen historiallisen matkan jo vuonna 1991 Marin tasavaltaan. Nyt suuntaamme eteläiseen naapurimaahamme, tutustumme paitsi virolaiseen Viroon myös suomalais-ugrilaiseen Viroon, kuulemme kiinnostavia tarinoita ja koemme vaikuttavia kulttuurielämyksiä. Matkanjohtajana ja asiantuntijaoppaana toimii tietokirjailija Tapio Mäkeläinen.

Hinta kahden hengen huoneessa 737 € ja yhden hengen huoneessa 921 € (laskettu 25 matkustajan mukaan). Hinta sisältää laivamatkat Helsinki – Tallinna – Helsinki, majoitukset, ohjelmaan merkityt vierailut, kulttuuriohjelman ja ruokailut, matkaoppaan palvelut ja oman bussin koko matkan ajan Virossa. Koko ohjelma on nähtävissä seuran kotisivulla.

Ilmoittautumisia otetaan vastaan sähköpostitse seuran toimistoon 15.4.2023 saakka.

Tervetuloa M. A. Castrénin seuran saappaanjäljille!

YHDEN AINOAN VELJEKSEN RASKAS IES – ensimmäisestä udmurtinkielisestä romaanista

Udmurttilaisen kirjallisuuden ensi askeleet on otettu jo kauan sitten, vain muutama vuosikymmen suomalaisen kirjallisuuden kehityksestä jäljessä. Aluksi omakielinen kirjallisuus oli suureksi osaksi käännettyä, sitten ilmestyivät ensimmäinen alunperin omalla kielellä kirjoitettu runo, sitten kertomus ja lopuksi romaani. Tämä oli luonnollinen järjestys niin suomalaisessa kuin udmurttilaisessakin kirjallisuudessa:

Suomalainen kirjallisuus:

I runo 1542

II novelli 1838

III romaani 1870

Udmurttilainen kirjallisuus:

I runo 1889

II novelli 1906

III romaani 1929

Kuva: <http://ppi.udsu.ru>

Kedra Mitrei

Molempien kirjallisuuksien ensimmäinen romaani on paitsi periaatteessa tärkeä merkkipaalu myös arvostettu kulttiteos. Ensimmäisen suomenkielisen romaanin laati **Aleksis Kivi**. Ensimmäisen udmurtinkielisen romaanin kirjoittaja on **Kedra Mitrei** (viralliselta venäläiseltä nimeltään **Dmitri Ivanovitš Korepanov**), joka syntyi 28.9.1892 Udmurtian Egran piirin Egrassa. Suoritettuaan kirkollisen koulun Egrassa ja kaksivuotisen koulun Zurassa Kedra Mitrei pääsi vuonna 1907 Kazanin opettajaseminaariin. Siellä alkoi hänen kirjallinen toimintansa: hän julkaisi udmurtinkielisiä kertomuksia *Sandal*-aikakauslehdessä, joka kirjoitettiin käsin.

Kedra Mitrei ei kuitenkaan koskaan valmistunut seminaarista, koska hänet erotettiin ateisminsa takia. Vuosina 1910–1911 Kedra Mitrei kirjoitti venäjänkielisen omaelämäkerrallisen tarinan *Ditja bolnogo veka* ("Sairaana vuosisadan lapsi"). Tässä teoksessa Kedra Mitrei mietiskelee omaa kohtaloaan tsaarin Venäjällä. Tuon ajan sensuuri ei sallinut julkaista teosta, minkä vuoksi teos julkaistiin vasta myöhemmin, neuvostoaikana. Vuonna 1915, ollessaan armeijassa Blagoveštšenskin kaupungissa, Kedra Mitrei julkaisi tragedian *Eš-Terek* venäjän kielellä. Teos sijoittuu 1300-luvulle, jolloin udmurtit taistelivat mareja vastaan. Murhenäytelmän päähenkilöstä **Eš-Terekistä** tuli kaikkien udmurttien päällikkö.

Vuosina 1928–1930 Kedra Mitrei työskenteli Glazovin pedagogisen teknisen ammattiopiston johtajana. Vuosina 1930-32 Kedra Mitrei suoritti jatko-opintoja Moskovassa. Sen jälkeen hänestä tuli udmurtin kielen ja kirjallisuuden laitoksen johtaja Udmurtian pedagogiikan instituuttiin. Vuonna 1934 hänet valittiin Udmurtian kirjallisuusliiton hallituksen puheenjohtajaksi, jossa toimessa hän oli vuoteen 1937 asti.

Ensimmäinen udmurtinkielinen romaani Raskas ies

Kedra Mitrein kuuluisin teos on romaani nimeltä *Šekyt zibet* ("Raskas ies", 1929). Hän kirjoitti sen ollessaan Glazovin opiston johtaja. Kirjan käsikirjoituksen päiväys on kesäkuulta 1928. Teoksessa kuvataan 1800-luvun alkua. Romanin päähenkilö on **Dangyr**, joka rohkeasti vastustaa kotikylänsä väkivaltaista käännyttämistä kristinuskoon ja kirkon määräyksiä. Teos on ensimmäinen udmurtinkielinen romaani.

Yhtymäkohdat *Seitsemään veljekseen* ovat kiintoisia. Molemmat kuvaavat lähes samaa ajanjaksoa ja molemmissa teemana on kunnan kansanhimisen ristiriidat yhteiskunnan vaatimusten kanssa. *Raskaassa ikeessä* tämä ristiriita on huomattavasti jyrkempi ja sovittamattomampi. Kun seitsemän veljestä pakenevat Impivaaraan pitkiä ajoiksi ja saavat olla siellä aika lailla rauhassa, *Raskaan ikeen* Dangyr voi paeta vain kymmeneksi päiväksi tataarikylään ystäviensä luokse.

Kummassakin teoksessa opetellaan lukemaan yhtä alkeellisin menetelmin. Ruumiillinen kasvatusoppi on käytössä kummassakin, mutta udmurttilaisessa versiossa se on jälleen paria astetta julmempaa kuin lukkarin opissa. Dangyr menee lopulta oma-aloitteisesti koulunpenkille, koska hän haluaa lukea isänsä kirjeen, jonka tämä on lähettänyt armeijasta Dangyrin ollessa pieni. Isä ei koskaan palannut. Päästäkseen papin ja diakonin opetettavaksi Dangyr on viimein valmis ottamaan jopa ortodoksisen kasteen ja uuden nimen.

Vainottu valistusprosaisti

Raskas ies kuvaa 1800-luvun alun ortodoksisen kirkon moraalittomuutta, järjettömyyttä ja julmuutta rankimman kautta. Ortodoksinen kirkko näyttäytyy ensi sijassa vallan ja ryöstämisen käsikassarana. Ei kirjassa ylistetä toisaalta myöskään udmurttien luonnonuskontoakaan, tosin siitä ei anneta yhtä karseaa kuvaa. Dangyr edustaa nykyaikaista valistusta ja järkeä: hän tietää, että haava on ennen kaikkea pestävä eikä siinä niinkään loitsiminen auta. Hän myös tekee taloonsa nykyaikaiseen tyyliin savupiipun välittämättä kyläläisten kauhistelusta. Savupiipun uskottiin nimittäin kiskovan kaiken lämmön ulos tuvasta.

Kedra Mitreillä oli omakohtaista kokemusta ortodoksisen kirkon tyranniasta: olihan hänen jätettävä aikoinaan opinnot kesken ateistisen vakaumuksensa vuoksi. Kirjailija epäilemättä koki samaistuvansa *Raskaan ikeen* päähenkilöön. Neuvostoajan alun kansallispolitiikan hengessä hän alkoi kirjoittaa teoksensa udmurtiksi, kun tsaarin Venäjän aikana hän oli kirjoittanut venäjäksi ja hänen teoksiaan oli sensuroitu. Kun monia udmurttilaisen älymystön edustajia vainottiin *Sofin*-jutun yhteydessä ja syytettiin yhteyksistä Suomeen jo 1930-luvun alussa, Kedra Mitrei opiskeli rauhassa Moskovassa toimi Udmurtian kirjallisuusliiton hallituksen puheenjohtajana.

Hänen tuotantoon alettiin tutkia Udmurtiassa verrattain varhain luultavasti juuri siihen liittyen, että häntä ei ollut leimattu kansanviholliseksi yhtä pitkään ja voimakkaasti kuin eräitä muita kirjailijoita. Jo vuonna 1962 **Zoja Bogomolova** julkaisi tutkimuksen Kedra Mitrein tuotannosta. Viime vuosina Kedra Mitrein tuotantoa on tutkinut **Lara Dmitrijeva**.

Kedra Mitreinkin vuoro tuli vuonna 1937, jolloin häntä syytettiin kansallismielisyydestä ja yhteyksistä japanilaisiin tiedustelupalveluihin. Hänet vangittiin ja lähetettiin kahdeksaksi vuodeksi Kolymaan. Vuonna 1945 hän vapautui ja palasi kotiin, mutta kahden vuoden kuluttua hänet vangittiin uudelleen. Hän kuoli 11.11.1949 vakavaan sairauteen Novosibirskin Tšumakovon kylässä. Yhteydet Dangyrin kohtaloon kauhistuttavat: kaikki toistuu, vainooja vain vaihtaa naamiotaan.

ESA-JUSSI SALMINEN
suomentaja, Alkukodin päätoimittaja

Esa-Jussi Salminen suomensi romaanin *Raskas ies* Koneen säätiön rahoittamassa projektissa 2021-22. Teos ilmestyy suomeksi vuoden 2023 aikana.

Kedra Mitreillä on myös useita mainioita ja omintakeisia novelleja. *Mahla* kertoo tarinoita Siperian maantien varrelta Udmurtian kohdalla koivun silmin. Kirjailijan isä oli ollut Siperian maantien kyytimies. Novellissa kuvaillaan ketä ja mitä vietiin Moskovasta Siperiaan ja Siperiasta Moskovaan. Se on jo ilmestynyt suomeksi vuonna 2020 novellikokoelmassa *Murskautuneet tähdet*.

VLADIMIR TIMIN: IHMINEN

Kuva: <https://cultmap.nbrkomi.ru/>

Komilaisen kirjailijan Vladimir Timinin (1937–2015) runo on julkaistu v. 1996 kokoelmassa Муча ёма ('Kaunis noita'), joka palkittiin M. A. Castrénin seuran I kirjallisuuspalkinnon jaossa v. 1997.

Muuan sadussa
kerran totesi joku:
on ihminen vahva, voittamaton...
Silti ihmisvastaisesti,
pyssyin varustettu
kaksikymmentä miljoonaa on.

Viisitoista grammaa räjähdettä
ihmiselämän murskaa, sirpaloi ...
Viisitoista tonnia
joka ikistä kohden
tänään sitä laskea voi.

Ei taudeista,
ei nälästä
vielä ole vapaa Maa ...
Sotaan kuitenkin joka vuosi
sadat miljardit tuhlata saa.

Ihminen!
Sait paljon aikaan ...
Tajuatkohan kuitenkin:
Vasta kun aseet jätät,
olet vahvin päällä maan.

*Suom. Paula Kokkonen
Julkaisuun on saatu runoilijan perikunnan lupa.*

MONEN HEINÄN HELPEHESTÄ, KIPEHILLE VOITEHIKSI – kansanlääkintää ja luonnonhoitoa Vienan reitin varrella

Vienan reitti ry järjesti *Monen heinän helpehestä, kipehille voitehiksi - kansanlääkintää ja luonnonhoitoa Vienan reitin varrella* -seminaaritapahtuman 17.9.-18.9.2022. Hanke toteutettiin kahtena päivänä: 17.9.2022 Suomussalmella Vuokin kirkossa järjestettiin seminaari ja 18.9.2022 tehtiin Vienan reitille sekä Kuivajärven, Hietajärven ja Rimmin vienalaiskyliin opastettu tutustumisretki.

Lauantain (17.9.) seminaarin aluksi puheenjohtaja **Paavo Keränen** toivotti seminaariväen tervetulleeksi. Tämän jälkeen **Marja Kynkäänniemi** esitteli uuden Polku-kirjan, joka koostuu Vienan reitti ry:n järjestämän kolmen seminaarin puheenvuoroista. Helge Itkonen, Vuokin viimeinen pappi, esitteli Vuokin rajaseutukirkon historiaa ja nykyistä toimintaa. Kansanedustaja **Merja Kyllönen** toi tervehdyksen eduskunnasta. Hän korosti puheenvuorossaan kulttuurin merkitystä ihmisten arjessa terveyttä edistävänä tekijänä.

Tervehdysten ja esittelyn jälkeen Elias Lönnrot -seuran puheenjohtaja **Lasse Lyytikäinen** puhui **Elias Lönnrotin** elämäntyöstä lääkinnän näkökulmasta. Oulun kulttuurisäätiön toimitusjohtaja **Piia Rantala-Korhonen** esitteli *Oulu2026*-kulttuuriohjelmaa ja *Arctic Food Lab* -ohjelmakokonaisuutta. **Birgitta Partanen** ja **Anu Tossavainen** Arktisilta Aromeilta kertoivat luonnontuotealan kuulumisia. Arktiset Aromit ry on perustettu 1993, ja yhdistyksen tavoitteena on alan kehittäminen ja tiedotus. Kirjailija **Esko Piipon** aiheena oli kainuulaisen kirjailijan **Heikki Meriläisen** keruumatkat itärajan molemmin puolin. Kansanrunousarkistosta löytyy 2940 Meriläisen keräämää taikaa, 903 loitsua ja 356 arvoitusta. Yliopistonlehtori Helena **Lonkilan** esityksen pääteemana oli se,

miten kareliaanien matkat Kainuussa kietoutuivat yhteisten reittien, teemojen ja aatevirtausten kimpuiksi ja miten monilla, konkreettisilla etappipaikoilla on paljon yhteisiä merkityksiä muiden aikalaisretkien kanssa. Yliopistonopettaja **Ilmari Leppihalmen** puheenvuoro käsitteli **Anu Kaipaisen** julkaisematonta elämäkertaromaania vienankarjalaisesta runolaulajasta **Anni Lehtosesta**. Seminaarin viimeisessä puheenvuorossa pastori **Helge Itkosen** aiheena oli hengen lääkitä Vuokissa. Hän korosti hengen ja ruumiin yhteyttä. Ihminen on kokonaisuus: jos henki ja keho voivat hyvin, koko ihminen voi hyvin. Seminaarin yhteydessä oli esillä myös kasvi- ja sienivärjättyjen lankojen näyttely, joka herätti ihastusta harmonisella värimaailmallaan.

Sunnuntaina 18.9.2022 järjestettiin opastettu bussiretki Vienan reitille sekä Kuivajärven, Hietajärven ja Rimmin vienalaiskyliin. Aamupäivällä tutustuttiin kävellen Tornionsärkälle, jossa kerrottiin Vienan reitistä ja sen historiasta. Iltapäivällä paneuduttiin Suomen vienalaiskylien historiaan ja nykyisyyteen. Kuivajärvellä tutustuttiin tsasunaan ja Domnan pirttiin, Hietajärvellä Jussi Huovisen Perinnetaloon ja Rimmin kylässä Uljaskan pirttiin. **Eero Peltonen** lauloi retken aikana eri kohteissa, ja hän myös johti yhteislaulua.

MARJA KYNKÄÄNNIEMI
FT, Vienan reitti ry:n varapuheenjohtaja

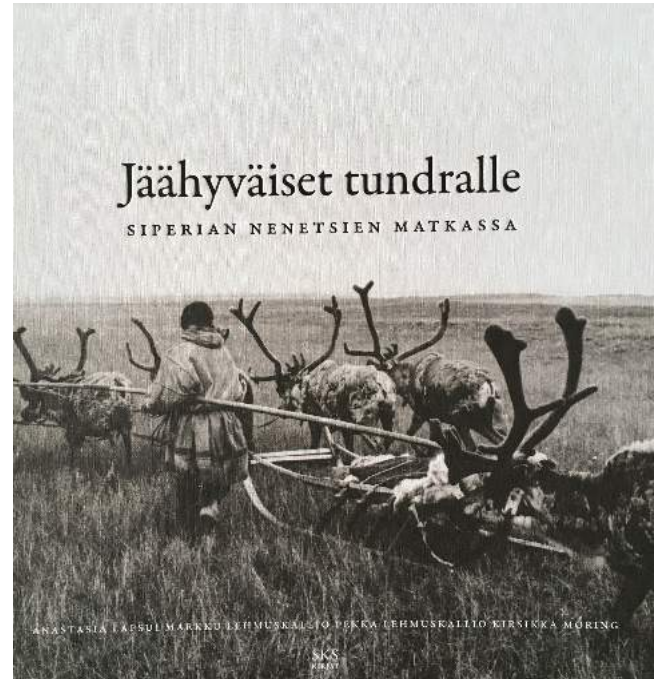
JÄÄHYVÄISET TUNDRALLE — Siperian nenetsien matkassa

SKS Kirjat 2023. 192 s. Ovh 44 €. <https://kirjat.finlit.fi/sivu/tuote/jaahyvaiset-tundralle/4524958>

Ainutlaatuinen valokuvateos Anastasia Lapsuin ja Markku Lehmuskallion elämäntyöstä sekä Siperian nenetsien katoavasta kulttuurista.

Pohjois-Siperian Jamal on vauhdilla sulavien merijäiden ja ikiroudan välissä sijaitseva myyttinen maa. Jamalin tundralla, paimentolaiskulttuurin ja poronhoidon viimeisellä reunalta, elää nenetsien alkuperäiskansaa. Heidän asuinsijansa ovat maapallon suurimpien maakaasukenttien päällä, energiantuotannon ja ilmastonmuutoksen puristuksessa.

Pekka Lehmuskallion valokuvat Jamalilta hehkuvat polttavien pakkasten ja yhtä polttavien helteiden välillä. Anastasia Lapsui ja Markku Lehmuskallio ovat tehneet elämäntyönsä Jamalin nenetsien katoavaa elämäntapaa dokumentoiden. Tässä teoksessa Lapsui, syntyperäinen nenetsi, kuvaa ainutlaatuisesti šamaanirituaalin ja johdattaa nenetsien maailmankuvaan, jossa kaikelle on oma jumalansa ja jossa elämällä on tarkoin määrätty ikaikainen rytmensä.

Huom! M. A. Castrénin seuran SKS-jäsenalennus 25 %!

SKS:n verkkokauppa www.finlit.fi/kirjat

Kerää valitsemasi kirjat ostoskoriin, ja käytä kassalla alennuskoodi **CASTREN25**

Kirjakauppa Tiedekirja (Snellmaninkatu 13, Helsinki)

Mainitse myymälän kassalla olevasi M. A. Castrénin seuran jäsen.

***Nenetsit** eli jurakit ovat samojedikansa, joka asuu Arkangelin ja Jeniseijoen välisellä alueella Nenetsiassa, Jamalin Nenetsiaan kuuluvilla Jamalin ja Taimyrin niemimailla sekä Komin tasavallassa.*

Nenetsit ovat Venäjän pohjoisimpien alueiden suurin alkuperäiskansa, ja vuoden 2021 väestönlaskennassa heidän määränsä oli noin 49.600. Vaikka suomalais-ugrialaisten kansojen määrä jatkaa laskuaan, jotkut kieliryhmät, kuten nenetsit, ovat jopa hieman kasvattaneet lukumääräänsä. Kuten muuallakin maailmassa kaupunkien ja teollisuuskeskusten asukasmäärät kasvavat, Siperiassa erityisesti öljy- ja kaasuteollisuus houkuttaa muuttamaan tundralta, pois perinteisen poronhoito- ja paimentolaiskulttuurin parista.

Venäjän uusimman väestönlaskennan tuloksiin, suomalais-ugrialaisten kansojen nykyisyyteen ja tulevaisuuden näkymiin pääsee tutustumaan seuran vuosikokouksessa (s. 1) – tervetuloa!

M. A. CASTRÉNIN SEURAN KIERTONÄYTTELYT

Ljudmila Lipatova: POHJOLAN NOMADIT

Tutkija ja toimittaja Ljudmila Lipatova on syntynyt vuonna 1939 ja asuu Salehardissa Jamalin Nenetsiassa Luoteis-Siperiassa. Hän on työskennellyt Salehardin kotiseutumuseossa vuodesta 1988 ja toimittaa sen lisäksi mm. viikoittaista radio-ohjelmaa Poropaimentolaisten matkassa. Hän on valokuvannut nenetsien elämää vuodesta 1996.

Ljudmila Lipatova tuntee luoteissiperialaisen Jamalin Nenetsian, sen asukkaat ja luonnon. Hän on asunut alueella 27 vuotta ja kulkenut matkoillaan milloin porokelkalla, milloin jeepillä tai jalan, Erityisen mieltynyt hän on Baidarata-lahden tundran ja Uralin pohjoisrinteiden maisemiin. Valokuviinsa hän on halunnut tallentaa häviämässä olevaa nenetsipaimentolaisten kulttuuria. Lipatovan valokuvia nenetseistä on ollut esillä Siperiassa, Moskovassa ja Saksassa.

Näyttelyssä on yhteensä 56 kpl pleksimuovilla päällystettyjä valokuvia (koot 20 x 30 cm ja 45 x 55 cm). Kuvat on pakattu pehmustettuun vanerilaatikkoon. Kuvien takana on metallinen ripustuslanka. Näyttelyn vakuutusarvo on 750 euroa.

Rax Rinnekangas: NOITAKUNINGATAR VOLGAN MUTKASSA

”Vuosina 1993 – 2002 tein useita matkoja Marien maailmaan keskiselle Volgalle. Noiden matkojen alkuvuosien kuvista koostuu tämä valokuvasarja. Se välittää vaikutelmia todellisuudesta, jossa paikallinen luontouskonto ja voimakas venäläistäminen ja modernin

ajan vaatimukset kohtaavat toisensa kuin saarella, jonka todellisuus on täysin omansa. Matkojeni aikana aloin kutsua marilaista kansaa *noitakuningattareksi*, joka ylpeydellä asuttaa maitaan Volgan Mutkassa.”

Valokuvat: 35 kpl 40,5 cm x 51,5 cm, 4 kpl 50 cm x 65,5 cm, 4 esittelytaulua 40,5 cm x 51,5 cm. Näyttely on pakattu kevyisiin kuljetussalkkuihin. Valokuvissa on paspartout, ja ne ovat kehystämättömiä. Vakuutusarvo 750 e.

Mihail Jegorov: SUOMALAIS-UGRILAISSUUS TÄNÄÄN

Mihail Jegorov on tehnyt valokuvaustöitä etupäässä udmurttilaisille sanoma- ja aikakauslehdille.

Itseoppinut valokuvaaja Jegorov on kiinnostunut pohjoisesta elämäntavasta tehden kuvausmatkoja Länsi-Siperiassa asuvien hantien, mansien ja nenetsien pariin sekä pohjoisten komilaisten luo. Lisäksi hän erikoistunut kuvaamaan udmurttien kansanomaista taidetta sekä

maaseudulla vielä eläviä kansantapoja. Jegorovin kuvia on julkaistu paitsi lehdissä myös udmurttilaisten ja obibugrialaisten kansantaidetta esittelevissä kuvakirjoissa.

Mihail Jegorov tallentaa vähemmistökansojen kulttuuria, joka on muutosprosessien myötä katoamassa. Hänen tyylilleen on ominaista realistinen ote. Näyttelyn valokuvat on otettu vuosina 1980-1993.

Näyttely sisältä yhteensä 51 kpl lasitettuja, kehystettyjä valokuvia, joiden koko on 32 x 42 cm. Kuvat on pakattu kahteen pehmustettuun vanerilaatikkoon (koko 40 x 85 x 50 cm). Kuvien takana on metallinen ripustuslanka. Näyttelyn vakuutusarvo on 1680 euroa.

Heikki Kotilainen: KUVIA KOMISTA ja komilaisten lasten piirustusnäyttely

Toimittaja Jorma Korhonen ja valokuvaaja Heikki Kotilainen kävivät Komin öljytuhoalueilla vuonna 1995 juuri kun tiedot suurista öljytuhoista saavuttivat huomiota ulkomailla ja herättivät kiinnostuksen Komin ekologista tilannetta kohtaan. Samaan aikaan lapset piirsivät

näkymiä kotikylistään, joissa jouduttiin aloittamaan mittavat puhdistustyöt luonnon pelastamiseksi. Valokuvat ja piirustukset yhdistettiin yhteisnäyttelyksi. Jorma Korhonen on tehnyt suomen- ja kominkieliset kuvatekstit yhdessä komilaisen Sergei Gabovin kanssa.

Näyttely sisältää yhteensä 18 kpl lasitettuja siirtokehystauluja, joiden koko on 50 x 70 cm. Kuvat on pakattu neljään pehmustettuun vanerisalkkuun. Kuvien takana on metallinen ripustuskoukku. Näyttelyn vakuutusarvo on 600 euroa.

.....
Näyttelyn tilaaja järjestää kuljetukset ja maksaa kuljetuskulut ja näyttelyvakuutuksen (sis. kuljetukset). Dokumentti näyttelyvakuutuksen suorittamisesta lähetetään M. A. Castrénin seuraan ennen näyttelyn noutamista tai tuodaan noudettaessa.

Jäsentiedote paperisena vai sähköisenä?

Jäsentiedotteet lähetetään jäsenille joko sähköpostitse tai perinteisenä paperiversiona. Muutoksella pyritään hyödyntämään entistä enemmän sähköisiä kanavia viestinnässä sekä saavuttamaan säästöjä painatus- ja postituskuluissa.

Jos et ole vielä ilmoittanut, haluatko jäsentiedotteesi jatkossa sähköisesti vai paperiversiona,

* lähetä viesti osoitteeseen [marja.lappalainen\[a\]macastren.fi](mailto:marja.lappalainen@macastren.fi) tai

* soita 050 543 6888 tai

* lähetä postia: M. A. Castrénin seura, Pohjoinen Makasiinikatu 7 A 2, 00130 Helsinki

Seuran sähköisiltä tiedotuskanavilta saat tietoa ajankohtaisista tapahtumista ja uutisista suomalais-ugrilaisessa maailmassa:

* **Klikkaa itsesi sivuille, tykkää ja tule ystäväksemme:** Facebook: M. A. Castrénin seura MAC

* **Liity seuran sähköpostitiedotuslistalle** – lähetä sähköpostiosoitteesi

[marja.lappalainen\[a\]macastren.fi](mailto:marja.lappalainen@macastren.fi)

M. A. Castrénin seura

Toiminnanjohtaja Marja Lappalainen

+358 (0)50 54 36 888

[marja.lappalainen\[a\]macastren.fi](mailto:marja.lappalainen@macastren.fi)

Pohjoinen Makasiinikatu 7 A 2, 00130 Helsinki

(ovisummeri 7 A 2)

www.macastren.fi

FB: M. A. Castrénin seura MAC

M. A. Castrénin seura on perustettu Helsingissä vuonna 1990. Se pyrkii ylläpitämään ja kehittämään yhteyksiä suomen sukukieliä puhuviin kansoihin. Seuran jäseneksi voi liittyä ilmoittamalla yhteystietonsa toimistoon puhelimitse, sähköpostitse tai postitse. Jäsenmaksut ovat vuosijäseniltä 20 €, opiskelijajäseniltä 10 €, ainais- ja yhteisöjäseniltä 200 € ja ainaisyhteisöjäseniltä 1000 €.

Hallituksen jäseniä ovat MuT Maari Kallberg (pj.), kirjailija Olli Heikkonen, amanuenssi Anna-Mari Immonen (Museovirasto), äidinkielenopettaja Minna Inovaara, väitöskirjatutkija Tomi Koivunen (Turun yliopisto), arkeologian professori Mika Lavento (Helsingin yliopisto), viestintäpäällikkö Kati Mikkola (Suomalaisen Kirjallisuuden Seura), toimittaja Kirsikka Moring ja FT Merja Salo (vpj., Helsingin yliopisto).